

ดังนั้นเจ้าจงละหมาดและจงเชือดสัตว์พลี แท้จริงศัตรูของเจ้านั้นเขาเป็นผู้ถูกตัดขาด” ซุเราะห์อัลเกาซร์ อายะห์ที่ 1-2-3
รายงานจากท่านหญิงอาอีชะหฺว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا عَمِلَ آدَمِيٌّ مِنْ عَمَلٍ يَوْمَ النَّحْرِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ إِهْرَاقِ الدَّمِ إِنَّهَا لَتَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِمُرْوَاهَا وَأَشْعَارِهَا وَأَظْفَارِهَا وَأَنَّ الدَّمَ لَيَقْعُ مِنَ اللَّهِ بِمَكَانٍ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
الحديث رواه الترمذي

ความว่า “แท้จริงท่านนบี ซ.ล. กล่าวว่าไม่มีการประกอบภารกิจใดของลูกหลานอาดัมในวันนะฮ์ร อันเป็นที่รักยิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ไปกว่าการเชือดกุรบาน แท้จริงจะบังเกิดขึ้นมาในวันกียามะห์ พร้อมด้วยเขาของมัน ขนของมัน เล็บของมันและเลือดของกุรบาน จะเป็นที่ตอบรับ ณ ที่อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ก่อนที่หยดเลือดจะตกถึงพื้นดินเสียอีก”

การเชือดสัตว์ทำกุรบานเป็น سُنةٌ مُؤَكَّدَةٌ และถือว่ามักโรฮะห์ ในการละทิ้ง ถ้าเขามีความสามารถ
ดังมีรายงานจากท่านอะนัส ว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَا عَمِلَ آدَمِيٌّ مِنْ عَمَلٍ يَوْمَ النَّحْرِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ إِهْرَاقِ الدَّمِ
رواه البخاري ومسلم

ความว่า “แท้จริงท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้เชือดกุรบานด้วยแกะสองตัว มีสีขาวปนดำมีสองขาที่สวย ”

และจากอุมมีซะลามะหฺว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا رَأَيْتُمْ هَالَالَ ذِي الْحِجَّةِ وَرَأَدَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُضَحِّيَ فَلْيُمْسِكْ عَنْ شَعْرِهِ وَأَظْفَارِهِ
رواه مسلم

ความว่า “ท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า เมื่อพวกท่านได้เห็นเดือนที่เข้าสู่ซุลฮิจยะห์ และคนใดจากพวกท่านปรารถนาที่จะทำการเชือดกุรบาน จงอย่าตัดผม ขนและเล็บ”

คำว่าเมื่อท่านต้องการหรือปรารถนาเป็นหลักฐานถึงการเชือดกุรบานเป็นสุนัตไม่ถึงขั้นวายิบ ยกเว้นในกรณีที่เขาได้บนเอาไว้หรือกล่าว هَذِهِ لِلَّهِ สัตว์ตัวนี้เพื่ออัลลอฮ์ (ซ.บ.) หรือ هَذِهِ لِأُضْحِيَّتِي สัตว์ตัวนี้เพื่อทำกุรบานและตามทัศนะของอิหม่ามมาเล็ก กล่าวว่า ถ้าแม้คนหนึ่งได้ซื้อสัตว์โดยมีเจตนาทำกุรบานก็ถือว่าจำป็น และเพื่อเป็นการตอกย้ำ ในโอกาสต่อไปถึงเงื่อนไขเวลาเชือดให้ท่านพี่น้องทำการเชือดเมื่อเสร็จจากการละหมาดและสองคุดบะห์

ซึ่งมีบันทึกของท่านบุคอรีและมุสลิมว่า จากท่านนบี กล่าวว่า

مَنْ ذَبَحَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَإِنَّمَا يَذْبَحُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ ذَبَحَ بَعْدَ الصَّلَاةِ وَالْحُطْبَتَيْنِ فَقَدْ أَمَّ نُسُكُهُ وَأَصَابَ سُنةَ

المُسْلِمِينَ متفق عليه

ความว่า “ผู้ใดเชือดกุรบานก่อนละหมาด แท้จริงเขาเชือดเพื่อตัวเขาเอง และผู้ใดเชือดกุรบานหลังละหมาดและสองคุดบะห์ ความจริงได้สมบูรณ์แบบการเชือดสัตว์พลีทาน และได้ประสพตามแนวทางของบรรดามุสลิม”

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ وَاللَّهُ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

การเชือดกุรบานพลีทานเป็นบัญญัติจากอัลลอฮ์ (ซ.บ.) เพื่อให้มวลมุสลิมได้แสดงออกถึงความเอื้ออาทรต่อครอบครัว เพื่อนบ้านที่เป็นมุสลิมและบรรดาคณยากไร้ จึงเป็นสุนัตแก่เจ้าของกุรบาน ให้เขาได้

ทานจากกุรบันของเขา และให้เป็นของกำนัลแก่เครือญาติและบริจาคนแก่บรรดาคณยาจก และเพื่อปลูกจิตสำนึกถึงความอหามันอันแรงกล้าของเด็กชายผู้หนึ่งที่มีนามชื่อว่า อิสมาอีล พร้อมกับผู้ที่เป็นบิดาที่มีนามชื่อว่า อิบรอฮีม

อัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงตรัสเล่าประวัติของอิบรอฮีม(อ.)ขณะทำการขอคู่อารีต่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) ว่า

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ سورة الصافات الآية 100

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงประทานบุตรที่มาจากหมู่คนดีแก่ข้าพระองค์เถิด” ซูเราะห์อัลอัศศ็อฟฟาต อายะห์ที่ 100

فَبَشِّرْنَا بِغُلَامٍ حَلِيمٍ سورة الصافات الآية 101

(ดังนั้นเราจึงแจ้งข่าวดีแก่เขาว่าจะมีลูกคนหนึ่งที่มีความอดทนขันติ คืออิสมาอีล)

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا آتِ بِفِعْلٍ

مَا تَرْمُونَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ سورة الصافات الآية 102

ความว่า “ครั้นเมื่อ (อิสมาอีล) เติบโตขึ้นไปไหนมาไหนกับอิบรอฮีมได้(นักตีฟซึรกล่าว่าอิสมาอีล มีอายุได้ 13 ปี) บางรายงานกล่าวว่า 7 ขวบ อิบรอฮีมได้กล่าวขึ้นว่าไอ้ลูกเอ๊ยแท้จริงพ่อได้เห็นในฝันว่า พ่อได้เชือดเจ้า เจ้าจงคิดดูซิว่าเจ้าจะเห็นเป็นอย่างไร อิสมาอีลกล่าวว่าไอ้พ่อจ๋า พ่อจงปฏิบัติตามที่พ่อได้ถูกบัญชาให้เกิด หากอัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงประสงค์พ่อจะเห็นว่าฉันอยู่ในหมู่ผู้ที่มีความอดทน” ซูเราะห์อัลอัศศ็อฟฟาต อายะห์ที่ 102

ท่านอิบนอบบาส กล่าวว่า ในคืนตรวิยะห์ นบีอิบรอฮีมได้ฝันว่ามีเสียงกล่าวแก่ท่านว่า ไอ้อิบรอฮีม จงทำตามสิ่งที่ท่านได้บ่นไว้ เมื่อรุ่งสาง นบีอิบรอฮีมเกิดความสงสัยว่าความฝันนั้นมาจากอัลลอฮ์ (ช.บ.) หรือซัยตอน จึงมีชื่อวันนั้นว่าวันตรวิยะห์ คืนที่สองท่านก็ฝันอีก จึงทำให้ท่านมั่นใจว่ามาจากอัลลอฮ์ (ช.บ.) เป็นแน่แท้ จึงมีชื่อวันนี้ว่าวันอารอฟะห์ เมื่อถึงคืนที่สาม ท่านก็ฝันเช่นดังกล่าวท่านจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าต้องทำการเชือดบุตรสุดที่รักตามคำสั่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ จึงถูกขนานนามวันนี้ว่าวันนะฮ์ร นักประวัติศาสตร์เล่าว่า ในขณะที่อิบรอฮีมปรารถนาที่จะนำอิสมาอีลไปทำการเชือด ท่านได้กล่าวแก่ผู้เป็นมารดาของอิสมาอีลนามชื่อว่าฮาย์ เธอจงสวมอาภรณ์แก่อิสมาอีลด้วยอาภรณ์ที่สวยงาม เราจะพา她去เป็นแขกรับเชิญ ฮาย์ผู้เป็นมารดาจึงได้ประดับประดาลูกชายสุดที่รับด้วยอาภรณ์ที่สวยงาม พร้อมกับหวีผมและใส่น้ำมันผม ท่านนบีอิบรอฮีมได้นำอิสมาอีล ออกเดินทางสู่ทุ่งมีนาพร้อมด้วยมิดและเชือก 1 มัด ขณะนั้นได้เกิดความทรมานทรมานแก่อิบลิสที่ไม่เคยมีอย่างนี้มาก่อน มันจึงกล่าวแก่อิบรอฮีมว่า เจ้าไม่เห็นหรือว่าลูกเจ้ามีรูปร่างสง่างาม บุคลิกที่เรียบร้อย น่ารัก น่าซึ้งเหลือเกิน อิบรอฮีมกล่าวว่าข้ายอมรับแต่นั้นเป็นคำสั่งใช้จากพระเจ้า เมื่ออิบลิสหมดหวังจากอิบรอฮีม มันจึงมุ่งหน้าเข้าหาผู้เป็นแม่คือฮาย์ ถึงอย่างไรความรักของแม่คงไม่ยอมที่จะมีคนหนึ่งนำลูกไปเชือด อิบลิสกล่าวแก่ฮาย์ว่า เธอยังนั่งอยู่ที่นี้ได้อย่างไร ขณะนี้อิบรอฮีมนำลูกของเธอไปเชือด ฮาย์กล่าวว่าเจ้าอย่าโกหกเลย จะมีหรือที่พ่อจะเชือดลูกได้ลงคอ อิบลิสกล่าวกับนาง ไม่เห็นหรือหรือว่าอิบรอฮีมนำมิดและเชือกไปด้วย ฮาย์จึงกล่าวถามขึ้นว่า เพราะเหตุใดเขาจะเชือดลูก อิบลิสตอบว่า เพราะอิบรอฮีมอ้างว่าเป็นคำสั่งใช้จากพระเจ้า ฮาย์กล่าวตอบด้วยอหามันอันเข้มแข็งว่า นบีอิบรอฮีมจะไม่ทำสิ่งใดโดยกเว้นสิ่งนั้นเป็นบัญชาใช้จากพระเจ้า และเราขอถวายชีวิตเพื่อพระเจ้าเช่นเดียวกัน อิบลิสหมดหวังจากการล่อลวงฮาย์ จึงมุ่งหน้าสู่อิสมาอีลและกล่าวว่าไอ้อิสมาอีล เจ้ายังรักรังไรอยู่ได้เช่นไร เมื่อในมือพ่อของเจ้ามีเชือกเพื่อมัดเจ้าและมิดเชือดเพื่อเชือดเจ้า อิสมาอีลกล่าวว่าเจ้าอย่าโกหกเลย พ่อของข้าจะไม่เชือดข้าเด็ดขาด แต่พ่อเจ้าอ้างว่าเป็นบัญชาใช้จากพระเจ้าเป็นคำกล่าวของอิบลิส อิสมาอีลตอบ ถ้าเป็นเช่นนั้น سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا لِأَمْرِ رَبِّي “ข้ายินดีและยอมสลิโรราบต่อคำสั่งใช้จาก

5. โปรดนำเสื้อของลูกไปฝากแม่ด้วยไว้เป็นที่ระลึกต่อเธอ

وَسَلِّمْ عَلَيْهَا وَقُلْ لَهَا إِصْبِرِي عَلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ

6. ฝากسلامถึงแม่ด้วยพร้อมบอกแม่ว่าจงอดทนต่อคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ (ซ.บ.)

وَلَا تُخْزِبِهَا كَيْفَ دَبَّحْتَنِي وَكَيْفَ رَطَطْتَ يَدَيَّ

7. พ่ออย่าได้บอกกับแม่นะว่าพ่อได้เชือดฉันและมัดมือฉันอย่างไร

وَلَا تُدْخِلِ الصَّبِيَّانَ عَلَىٰ أُمِّي كَيْلًا يَتَّخِذَنَّ حُزْنُهَا عَلَيَّ

8. พ่ออย่านำเด็กคนใดไปพบแม่เลยเพื่อเธอจะได้ไม่ต้องเศร้าหมองอีก

وَ إِذَا رَأَيْتَ غُلَامًا مِثْلِي فَلَا تَنْظُرْ إِلَيْهِ حَتَّىٰ لَا يَجْزَعَ وَلَا تَحْزَنَ

9. เมื่อพ่อได้เห็นเด็กรุ่นเดียวกับลูกโปรดอย่างมองเด็กคนนั้น เพื่อพ่อจะได้ไม่ต้องหวนไหวและเศร้าโศก

อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ทรงตรัสว่า

فَلَمَّا أَسْلَمْنَا وَتَلَّ لِلْحَبِيبِ سُورَةَ الصَّافَاتِ الْآيَةَ 103

ความว่า “ครั้นเมื่ออิบรอฮีมผู้เป็นพ่อและอิสมาอีลผู้เป็นลูกได้ยอมมอบตนแด่

อัลลอฮ์ (ซ.บ.) อิบรอฮีมได้ให้อิสมาอีลคว่ำหน้าลงกับพื้น” ซูเราะห์อัลอัศคือฟฟาต อายะห์ที่ 103

ได้มีเล่ากล่าวต่ออีกว่า อิบรอฮีมจรดมีดที่ต้นคอของอิสมาอีลด้วยสุดกำลังที่มี แต่มีดอันคมกริบก็ไม่สามารถผ่านผิวหนังของอิสมาอีลได้เลยมวลมาลาอิกะห์ถึงกับก้มชูยุดต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ.) ด้วยจิตที่ยอมรับความอีดามานของพ่อลูกคู่นี้ อิสมาอีลกล่าว โอ้คุณพ่อแก่เชือกที่มัดมือและเท้าของลูกออกเถิด เพื่อแสดงว่าลูกไม่ได้ถูกบังคับ พร้อมกดหน้าลูกให้ติดพื้น จงเชือดให้แรงกว่านี้ แต่มีดก็ไม่สามารถแผ้วพานผิวหนังที่ต้นคอของอิสมาอีลเลย โอ้พ่อเจ้าความรักของพ่อต่อฉันมันทำให้พ่ออ่อนแอแล้วหรือ

อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

وَوَدَّادِينَا أَن يَأْتِيَهُمْ قَدْ صَدَّقَت الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِك نَجِزِي الْمُحْسِنِينَ سُورَةَ الصَّافَاتِ الْآيَةَ 104-105

ความว่า “และเราได้เรียกเขาว่าโอ้อิบรอฮีมเอ๋ย แน่นนอนเจ้าได้ปฏิบัติถูกต้องตามฝันแล้วแท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย” ซูเราะห์อัลอัศคือฟฟาต อายะห์ที่ 104-

105

มีรายงานเล่าว่า อิบรอฮีมได้นำแกะที่ร่างใหญ่สวยงามมอบให้อิบรอฮีมเพื่อเชือดพลีเป็นการไถ่ตัวอิสมาอีล พร้อมกับอิบรอฮีมกล่าวประกาศความเกรียงไกรของอัลลอฮ์ว่า

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

เมื่ออิบรอฮีมได้ยินคำดังกล่าวเขาจึงกล่าวต่อ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

อิสมาอีลมีความซาบซึ้งถึงกับกล่าวว่า

اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

สำนวนดังกล่าวนี้เป็นสำนวนที่สุดแห่งความสวยงาม จึงได้ถูกกล่าวขานก้องกังวานในวันนะฮ์ร

อิบนุอับบาสกล่าวว่า หากว่าอิสมาอีลตายเพราะถูกเชือด การที่ต้องเชือดลูกทำกูรบ้านก็จะกลายเป็นชุนนะห์เดียว

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

การถนอมความรักระหว่างพี่น้องมุสลิม ทำให้ได้ความเราะหิมัต (พระเมตตา) จากพระเจ้า ทุกคนเข้าสู่สวรรค์ของอัลลอฮ์เพราะอัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงเมตตาท่านพี่น้อง กรุณาอย่าสร้างความเดือดเนื้อร้อนใจแก่กันเลย ท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ رواه مسلم

ความว่า “ทุกผู้คนที่เป็นมุสลิมห้ามละเมิดต่อพี่น้องมุสลิม ไม่ว่าจะการหลังเลือด ทรัพย์สินและศักดิ์ศรี”

และท่านนบี (ศ็อลฯ) กล่าวอีกว่า

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ رواه البخاري ومسلم والترمذي

ความว่า “มุสลิมที่แท้คือมุสลิมผู้อื่นได้ปลอดภัยจากการประทุษร้าย ด้วยวาจาและน้ำมือของเขา”

ท่านพี่น้องที่รักครับ เราคิดกันหรือยังว่าวันนี้ เราจะเริ่มขอกฎใครก่อนและขอมาอัพเรื่องไหนก่อน ถ้าเราได้เกิดไปล่วงล้ำสิทธิของผู้อื่นจนนับไม่ถ้วนไม่ว่าเกิดจากกาย วาจาและใจ เราขอคูอาต่ออัลลอฮ์ให้เราปลอดภัยจากการประทุษร้ายของผู้อื่น แต่ทำไมเราต้องทำร้ายผู้อื่นด้วยเล่า

เราขอคูอาต่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) ว่า

مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ سورة الفلق الآية 5

ความว่า “ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) ให้พ้นจากการอิจฉาของผู้อื่น” ชูเราะห์อัลฟะลัก อายะห์ที่ 5 (และทำไมเราไม่ขอคูอาต่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) ว่าอย่าให้เราไปอิจฉาใครเลย)

ท่านนบีได้กล่าวว่า

إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ أَوْ الْعُشْبَ رواه البخاري ومسلم وابوداود

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงระวังเรื่องการอิจฉา อันที่จริงการอิจฉามันลบล้างความดี ประดุจดังไฟที่ไหม้ฟืนหรือหญ้าแห้ง”

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالْسَّهْرِ وَالْحُمَى رواه مسلم

อุปมาพี่น้องมุอิมินในความรักที่มีต่อกัน ความเมตตาที่มีต่อกันความสงสารที่มีต่อกัน อุปมาดังเรือนร่างเดียวกัน ครั้นเมื่ออวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายเกิดความเจ็บปวด ทั่วเรือนร่างก็เจ็บไข้ได้ป่วยและร้อนระอุไปด้วย

เมตตาพร้อมอภัยกันเกิดครับ แล้วเราในฐานะผู้เมตตาก็จะได้รับความเมตตาตั้งเช่นนปี่มูฮำมัด (ค้อลฯ) กล่าวว่

ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُمْ مِنْ فِي السَّمَاءِ ذَكَرَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي سِنَنِ الْكَبْرَى

ความว่ “ท่านทั้งหลายโปรดให้เมตตาผู้อยู่หน้าพื้นดินผู้อยู่ในชั้นฟ้าก็จะเมตตาพวกท่าน”

พี่น้องร่วมศรัทธาครับ อภัยกันเกิดครับ อดทนซึ่งกันและกันเกิดครับ รักษาหัวใจให้สะอาดแล้ว เรือร่างกายนอกก็จะสะอาดไปด้วย พร้อมปฏิบัติตามคำรัสอัลลอฮ์ (ช.บ.) ที่ทรงตรัสว่

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ الْآيَةُ 45

ความว่ “และเจ้าจงอาศัยความอดทนและการละหมาดเกิด”

ซูเราะห์อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะห์ที่ 45

ใครรักใครซัง ช่างเกิด ใครเซ็ดใครชูซังเขา

ใครว่ใครบ่นทนเอา ใจเราร่มเย็นเป็นพอ

การละหมาดนั้นทำให้จิตใจสงบ และเป็นการพักผ่อนอันยอดเยี่ยม ดังเช่นท่าน

นปี่มูฮำมัด (ค้อลฯ) ได้กล่าวแก่ท่าน บิลาล ว่ โอ้ บิลาล โปรดให้เราได้พักผ่อนด้วยการละหมาดเกิดและความอดทนก็เช่นเดียวกันทำให้ผู้ออดทนนั้นหลุดพ้นซึ่งอุปสรรคทั้งปวง

และทั้งสองนี้จะนำพาไปสู่พระเมตตาแห่งพระผู้เป็นเจ้า

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَاسْتَغْفِرُوا

إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

